

A Ar ko mums vajadzētu dalīties?

❖ Lielais uzdevums.

- „Ejiet... pie visām tautām“ – tāda ir Jēzus pavēle cilvēkiem, kas bija sapulcējušies, lai redzētu Viņu pēc Viņa augšāmcelšanās (Mt. 28:18-19a).
- Kāds bija viņu uzdevums? Bija jādodas un jāveido mācekļi. Tas nozīmē, viņiem bija jāuzrunā cilvēki, jākrista un jāmāca kļūt par Jēzus mācekļiem (Mt. 28:19-20).
- Šie savukārt mācīja atkal citus kļūt par mācekļiem... un tā divtūkstoš gadu... līdz pat mūsdienām. Mēs esam tie, kuriem uzticēts šis Jēzus uzdevums.
- Tāpat kā Pēteris un Jānis, arī „mēs neklusēsim par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši“ (Ap.d. 4:20). Varam par to stāstīt svētrunās, sludināt ielās. Varam izmantot sociālos tīklus vai vienkārši dalīties ar kādu savā ticības piedzīvojumā. Visi mēs esam aicināti iesaistīties.

B Kā varam dalīties?

❖ Pēc Jēzus parauga.

- Kas pamudināja Jēzu meklēt „pazudušās avis“ (Mt. 15:24)? Neapšaubāmi, tā bija Viņa mīlestība pret mums (Mt. 9:36; Ef. 5:2). Viņš Savu mīlestību ir ielicis arī mūsos, lai to parādītu tiem, kuri vēl Jēzu nepazīst. Dažkārt reizēm mēģinām cilvēkus piespiest Jēzu pieņemt viņu pašu labā. Taču tā nav metode, ko izvēlēties Dievs.
- Dievs neuzspieda Ādamam un Ievai negrēkot. Viņš neuzspieda pirmsplūdu cilvēkiem doties šķirstā. Viņš neuzspieda niniviešiem pieņemt Viņu. Dievs runāja ar viņiem mīlestībā un brīdināja par sekām, ja viņi turpinās iet pa saviem ceļiem.
- Pēc Jēzus parauga tiekam aicināti parādīt Viņa mīlestību citiem un aicināt viņus sekot Viņam.

❖ Kopjot draudzību.

- Mēs visi esam Jēzus sludinātāji, un mums ir dots uzdevums tam sagatavoties (1. Pēt. 3:15). Taču ne visi zinām, kā sludināt. Tomēr mums ir dots apsolījums, ka Dievs mums dos ko cilvēkiem sacīt (Jes. 50:4).
- Ir daži vienkārši padomi, ko vajadzētu paturēt prātā, stāstot citiem par Jēzu:
 - (1) Veido draudzības saites ar cilvēkiem
 - (2) Lūdz, lai Svētais Gars darbojas šo cilvēku sirdīs
 - (3) Meklē dabiskus veidus, stāstīt par saviem ticības piedzīvojumiem un arī lūgt par šiem cilvēkiem
 - (4) Meklēt veidus, kā savus jaunus draugus iepazīstināt ar citiem savas draudzes locekļiem
 - (5) Un tad arī par konkrētām vajadzībām vai jautājumiem, kas būtu aktuāli tavam jaunajam draugam
 - (6) Meklēt iespēju parādīt, kā Bībele sniedz mierinājumu, padomus un galvenās vadlīnijas mūsu dzīvē
 - (7) Pēc zināma laika, pajautāt draugam vai viņš vēlētos studēt Bībeli un kristīties

C Kā atgūt tos, kas aizgājuši?

❖ Dievs meklē savus bērnus.

- Kādā brīdī Dieva tauta sadalījās: Efraims (ziemeļu karaliste) atkāpās no Dieva; Jūda (dienvidu karaliste) palika uzticīga.
- Neskatoties uz to, ka Efraims bija novērsies no Dieva, Dievs joprojām uzskatīja viņus par savu mīloto dēlu (Jer. 31:20). Viņš pat attēloja viņa vecmāmiņu Rahēli kā sievieti, kas raud par saviem bērniem, kuri miruši savos grēkos (Jer. 31:15).
- Tie, kas kalpoja Dievam, un tomēr Viņu pameta, Dievs joprojām ar mīlestību viņus aicināja. Viņi bija Viņa bērni, Viņš tos mīl, un neatlaidīgi mudina atgriezties!

- Daži no mūsu pašu bērniem, kuri bija iepazinuši ticību, ir no novērsušies. Nepagriez viņiem muguru, turpiniet viņus mīlēt, ar viņiem runāt laipni. Dievs atgādina, ka viņi ir Viņa visdziļākās žēlsirdības centrā, un no sirds vēlas, ka viņi atgrieztos pie Viņa.

❖ **Meklēsim tos, kas aizgājuši.**

- Mūsu dzīvesbiedrs; mūsu dēls; mūsu meita; mūsu draugs; mūsu draudzene; mūsu kaimiņš vai kaimiņiene; tas brālis vai māsa, kas sēdēja uz tā soliņa... Kādreiz lūdza kopā ar mums, bet kur viņi ir tagad?
- Ir daudz dažādu iemeslu, kāpēc cilvēki pamet draudzi. Mums nav viņi jāsoģa par iemesliem vai jākritizē viņu motīvi, bet neaizmirst par viņiem.
- Mūsu pienākums doties viņus meklēt un atvest atpakaļ ganāmpulkā. Kā to izdarīt? Pirmkārt, lūgt par viņiem. Otrkārt, parādot viņiem savu mīlestības un laipnības piemēru.
- Mana dzīves liecība, darbi, vārdi, lūgdzot par viņiem, var radikāli mainīt viņa dzīvi un nākotni.